

پس‌آلن دانلدسن

اسفند و حشی

پژوهشی درباره سحر و جادو در فرهنگ عامه ایران

ترجمه ابوالقاسم سری

فرهنگ جاوید

فهرست

۹	فهرست پیکره‌ها
۱۱	یادداشت مترجم
۱۵	پیش‌گفتار
۱۹	فصل اول: چشم بد
۳۳	فصل دوم: مراسم زاده شدن کودک
۴۵	فصل سوم: جن
۶۱	فصل چهارم: عشق و زناشویی
۷۱	فصل پنجم: قدسیان، سیدان و زیارتگاه‌ها
۷۹	فصل ششم: زیارت
۸۹	فصل هفتم: مرگ، رسم‌های خاکسپاری و رستاخیز
۱۰۱	فصل هشتم: فرشتگان
۱۰۹	فصل نهم: قربانی‌ها
۱۱۵	فصل دهم: کوه قاف و باورهای مربوط به آن
۱۲۳	فصل یازدهم: فصل‌ها و آب و هوای

فهرست پیکره‌ها

دو	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	۱۳۱	فصل دوازدهم: آسمان‌ها و اجرام سماوی
۲۸	طلسم‌های ضد چشم بد	۱۳۹	فصل سیزدهم: نام‌ها و شماره‌ها
۵۳	طلسم‌های نگهدارنده	۱۴۵	فصل چهاردهم: سوگندها، نفرین‌ها و دعاها
۶۵	طلسم‌های عشق	۱۵۳	فصل پانزدهم: سالنامه
۱۶۷	تعویذ قرآنی	۱۶۵	فصل شانزدهم: قرآن
۲۵۶	زنجیر سحرزن روسایی	۱۷۹	فصل هفدهم: درختان و گیاهان
		۱۸۷	فصل هجدهم: سنگ‌ها و فلزها
		۱۹۹	فصل نوزدهم: چهارپایان و پرندهان
		۲۱۱	فصل بیستم: مار و کژدم و حشره‌ها
		۲۱۹	فصل بیست و یکم: رؤیاها و خواب
		۲۲۵	فصل بیست و دوم: گریستن، انداختن آب دهان، نفس‌کشیدن و عطسه کردن
		۲۳۳	فصل بیست و سوم: ناخن، مو و دندان
		۲۳۹	فصل بیست و چهارم: خوراک‌ها
		۲۴۵	فصل بیست و پنجم: پیشگویی و جنگیری
		۲۵۵	فصل بیست و ششم: طلسم و نشانه‌ها
		۲۶۳	نمایه

فصل اول

چشم بد

ایرانیان مثلى دارند که می‌گوید «چشم بد شتر را در لگن و آدم را در گور می‌گذارد».^۱ بی‌گمان هراس از چشم بد بیش از دیگر خرافه‌ها در بین مردم رواج دارد. گفتار معمولی با "ماشاء الله" و "ان شاء الله" قطع می‌شود تا خودشان را در برابر آسیبی که ممکن است در پس یک قدردانی یا ستایش کمین کرده باشد حفظ کنند. هنگامی که از بیماری سخن می‌گویند واژگانی مانند: "نظر" (افسونی که چشم بدخواه کرده)، "چشم زخم"، "چشم زده" بارها به کار می‌رود.

اما آن چیست که آن را "چشم بد" می‌شمارند؟ مردم برآورده که در چشم‌های بد نیرویی است که به هرجه بنگرند، برای آن بدی می‌آورند. این چشم‌ها را به شیوه‌های گونه‌گون وصف کرده‌اند؛ مانند "چشم شور"، "چشم زخم" و "چشم تنگ". این بازپسین اصطلاح اشاره دارد به چشمی که از رهگذر حرص و طمع افسون می‌کند.

بیشتر مردم عادی به "چشم زخم" و تأثیرهای آن باور دارند اما هستند

۱. مجلسی، *حِلْيَةُ الْمُتَقِّين*، ص. ۸۸.

کسانی که تنها به آن باورهایی که رذ پای شان تا قرآن یا یکی از پیامبران و امامان می‌رسد، اعتقاد دارند. سند معتبر آنان سوره ۶۸ [قلم]، آیه ۵۱ است: «به تعریف کافران زمانی که قرآن را می‌شنوند هشدار، تورا چشم می‌زنند و می‌گویند او بی‌گمان دیوانه است.»^۱

روایت است که در روزگار محمد^[ص] زنی از مخالفان خواست برسراو بلایی بیاورد. به تکه ریسمانی هفت گره زد و بر هر گره نفس خود را دمید و امید داشت نفوذ محمد^[ص] را در میان مردم از میان برد، کارهایش را هدر دهد. آن ریسمان و هدف آن کشف شد و "چهارقل" به محمد^[ص] وحی شد^۲ تا از چنان زنانی به راه رسید و به خدا اعتماد کند. بنابر معمول، این چهار سوره مؤثرترین شیوه برای رفع چشم بد دانسته شده است. هر کس که فکر می‌کند دچار چشم بد شده، آن نوشته‌ها را نگه می‌دارد یا پیوسته خوانده می‌شوند تا اثرهای آن از میان رود.

پیغمبر کاربرد طلسم علیه چشم بد را روا دانسته است. اسماء، دختر امیه، روایت می‌کند: «هنگامی که به ایشان گفتمن ای پیغمبر خانواده جعفر به نفوذ بلاعی چشم بد دچار شده‌اند آیا برای آن‌ها طلسم بکنم؟ او پاسخ داد آری، اگر در دنیا چیزی باشد که بر سر زنوشت غلبه کند، چشم بد است.»^۳

کاری که بنابر عادت برای دفع چشم بد می‌کنند، گفتن "ماشاء الله" (آنچه خدا خواهد)، است که مأخذ کاربرد آن سوره ۱۸ [کهف]، آیه ۳۹ است: «چون داخل باغ شدی چرا نگفتی: ماشاء الله؟ نیرویی جزبه [قدرت] خدا نیست.» پیش از همه ستون‌های تعارف‌آمیز باید "ماشاء الله" گفته شود و نگفتن این پیش از ستایش و تعریف از یک کودک، بی‌گمان علت هر بیماری یا بدبختی دانسته خواهد شد که در آینده‌ای نزدیک پیش می‌آید.

هنگامی که کسی از قصد خود به انجام کاری سخن می‌گوید باید "ان شاء الله" بگوید چون آینده با خداست. با نگفتن این سخن احتمال هست که آن کار نشود. مأخذ این دوراندیشی سوره ۱۸ [کهف]، آیه ۲۳ و ۴۲ است: «و زنهار در مورد

۱. قرآن، سوره‌های ۱۰۹ [کافرون]، ۱۱۲ [اخلاص]، ۱۱۳ [فلق]، ۱۱۴ [ناس].

2. Hughes, "Dictionary of Islam," quoted from the *Mishkat*, book xxi., ch. i., part 2.

چیزی مگوی من آن را فردا انجام خواهم داد، مگر آن که خدا بخواهد.» چنان‌که رادول^۱ یادآور شده، محمد[ص] در پاسخ یهودیانی که از تاریخ اصحاب کهف پرسیده بودند، بدون ذکر ان شاء الله گفته بود که آن را فردا خواهم گفت؟ حال آن‌که این کار در سوره ۱۲ [یوسف]، آیه ۱۰۰، سفارش شده است: «... پورودگار من نسبت به آنچه بخواهد صاحب لطف است زیرا که او دانای حکیم است.» قرآن پرهیز از وضعی را که موجب شگفتی دیگران شود مصلحت می‌شمارد. در سوره ۱۲ [یوسف]، آیه ۶۷ آمده است که وقتی یعقوب پسرانش را برای گرفتن غله به مصر فرستاد به آنان اندرزداد: «ای پسران من [همه] از یک دروازه [به شهر] دنیایید، بلکه از دروازه‌های مختلف وارد شوید، و من [با این سفارش] چیزی از [قضای] خود را از شما دفع نمی‌توانم داشت...». شیخی که آگاهی‌هایی درباره این آیه فراهم کرد توضیح داد که یازده پسر از یک پدر، در هر جا ستایش‌انگیز می‌شوند. وی افروز که ایرانیان برای پرهیز از انگشت‌نمایشدن، گروهی بیرون نمی‌روند بلکه جدا جدا، به تنها یی یا دوتا بیرون می‌روند که شگفتی نیانگیزند. هنگامی که مردم به علت بزرگی خانواده، دارایی، گله و رمه شگفتی انگیز می‌شوند، به هراس می‌افتد؛ حسادت، چشم‌تنگی و کوتاه‌بینی با پیامدهای شوم از راه می‌رسد. اگر کسی جامهٔ جذاب پوشیده باشد چون به خیابان رود در خطر است، از این رو پیش از بیرون رفتن باید دو تا از چهارقل را بخواند^۲ تا خود را از آسیب احتمالی حفظ کند.

باور براین است که آیه‌های فراوانی از قرآن در برابر چشم بد نیروی بازدارنده دارد اما آن دو که بسیار به کار می‌رود (سوره ۱۰ [یونس]، آیه ۸۱)؛ «پس چون افکنندند موسی گفت: آنچه را شما به میان آوردهید سحر است. به‌زودی خدا آن را باطل خواهد کرد آری خدا کار مفسدان را تأیید نمی‌کند.» و سوره ۱۲ [یوسف]، آیه ۶۵؛ «و هنگامی که بارهای خود را گشودند، دریافتند که سرمایه‌های شان بدان‌ها بازگردانیده شده است. گفتند: ای پدر [دیگرا] چه می‌خواهیم؟ این

۱. John Medows Rodwell (۱۸۰۸-۱۹۰۰)؛ روحانی انگلیسی که قرآن را در ۱۸۶۱ ترجمه کرد. (متترجم)

۲. ترجمه رادول از قرآن (3). *Koran*, p. 182, note 3.

۳. مجلسی، *حلیة المُتَّقِين*، ص. ۸۸.